

lesarabrøv

Argja kommuna og bolla-fabrikkinn hjá CEPA

Eingin bolla-fabrikk, men CEPA-mennirnir fáa helst gullbollar burtúrur kortíni.

Á bygðarráðsfundi 10. sept. var umboð fyri CEPA møtt at samráðast við Argja kommunu um CEPA-trøðna, sum Argja kommuna hevur ætlað at fáa aftur, tí m.a. nýggjur bygðarskúli skal byggjast har. Tað visir seg nú eftir fleiri árum, at CEPASTAVNARNIR hava einki projekt ella ætlan, hóast nógv hevur verið gorráð um bolla-fabrikkir o.a. Undirritaði spurdi CEPA-umboðið, um teir høvdu nakra ætlan ella plan við trøðni nú. CEPA-maðurin svaraði, at 3 fyrspurn-

ingar vóru komnir úr Havn, men einki spurdist burtúrur. Teir ætlaðu tí at fáa loyvi at útstykka CEPA-trøðna til sethúsa-bygging, t.v.s. tað lendið, ið fer av CEPA-trøðni til skúlabýgging, vil CEPA hava aftur í samsvarandi kommunalum lendi omanfyri Albert Hall á Argjum. Hetta lendið omanfyri Albert Hall skal so eisini útstykjast til sethúsa-grundir!

Tann stóri spurningurin verður nú, hvat bygðarráðið á Argjum fer at svara til hetta lagaliga tilbóðið frá CEPA-monnunum. Tá ið ein «vanligur» argjaborari keypir sær eitt grundøki og ikki ger

brúk av tí, skal hann lata kommununa fáa tað aftur. So einfalt er tað.

Mær tókti, at greiður meiriluti er fyri hesum rossahandli, har privatir skulu fáa loyvi at sópa milliónir inn fyri jørð, ið kommunan hevur átt og í sinari tíð fingið til keyps til kommunal og almenn endamál.

Nú sæst, at 14 strævin ár í kommunalari tænastu saman við lýðnum og villigum sveinum fara bara at roynast heilt væl. Mikudagin 19. sept. kemur málið fyri aftur á bygðarráðsfundi. Lívst, so spyrst?

Jorleif Alaberg
bygðarráðslimur
á Argjum

Tíðindi frá Máf:

Sjónleikarar hittast á Mikkjalsmessu!

Í døgnum 28., 29. og 30. sept. skipar Máf fyri sjónleikarstevnu á Háskúlanum. Máf hevur nú 16 limafeløg kring landið.

Tíkið verður enn einaferð í evnið «Fólkalivs-myndir».

Stórir áhugi hevur verið fyri teimum trimum dramatíkaraskeiðunum í «at skriva burtur úr søgu, sagnum, ævintýrum og okkara egna umhvøvi», Máf hevur hildið í 1989/90.

Nøkur leikrit og leikhugskot eru komnir burtúrur. Úr nýskrivaðu leik-

ritunum og leikhugskotunum verða leikapetti sett upp á pall, og síðani bæði rit og spæl viðgjørt í kjaki, at stimbra okkara skrivandi fólk í at fáa feroyskt tilfar á pall.

Sverri Egholm og Birita Mohr siga frá um evnið: «Áhugaleikur og yrkis-leikur saman». Hvussu skulu vit arbeiða saman? Hvussu fáa vit góðan leik á pall?»

Hjördis Trønd greiðir frá: «Hvat er Leikpallur Føroya?»

Eisini áhugaverdar sjónleikaframferðir eru á

skranni. Kvívíksingur framføra leikin «Samson», ið tey syndu í vár og svenskur sjónleikabólkur framførir nýggjan leik «Yssan lull» eftir Pia Kjellbom. Báðir leikirnir verða sýndir alment, ávikavist 28. og 29. september. Hin fyrri á Háskúlanum og tann seinni í Norðurlandahúsinum.

Tilverunar ótolandi lættleiki

Filmsfelagið fer undir eitt nýtt tiltak í vetur. Eitt leygarkvöld í hvørjum mánaði verða films-sýningar kl. 22.00 í Sjótleikarhúsinum. Fyrsta sýningin verður nú leygarkvöldið 15. september. Tá sýnir felagið viðá-gigtina og nógva umrødda filmin «Tilverunar ótolandi lættleiki» eftir bók Milan Kunderas.

«Tilverunar ótolandi lættleiki» er søgan um ein elskara. Tomas er ein ungur lækni. Hann er ó-giftur og kvinnurnar fjeppast uppi í honum, men hann skilir greitt millum girnd og kær-

leika. Hóast Tomas sær ljóst upp á tilveruna, so er hann í eini rættuliga truplari støðu.

Vit eru í Tjekkosllovakíu í sekstíárunum. Tomas hevur eina vinkonu, listakvinnuna Sabinu; hon skilir hann og er samd við honum í hansara livsáskoðan. Men ein dag, fer Tomas til eitt kurstað at fremja eina skurðviðgerð, og á einari matstovu hittir hann Terezu. Hon arbeidir á matstovuni og er í holt við at lesa «Anna Karenina» eftir Tolstoj. Tomas gerst hugtakin av henni.

Vit uppliva tað stutta várið í Prag, og tíðina, tá ið Sovjet gjørdi innrás í august '68. Í hesum ógvusligu, hendingaríku tíðum roynir Tomas at liva lívið við kvinnunum og at rætta starv sitt sum lækni. Hansara áhaldandi stríð fyri at

hava tamarhald á tilveruni ger, at tey trý, Sabina, Tereza og Tomas noyðast at flyggja til Geneve. Sambandið millum Sabinu og Terezu mennist, men nýggja umhvørvið er Terezu ovboðið. Russisk herseting ella ikki — hon vil bert liva í sinum egna heimlandi.

Tomas fer aftan á henni aftur til Tjekkosllovakíu — til ein alsamt truplari gerandisdag og eini støðugari jagstran eftir at gerast eydnurík. Men Tomas gevst ikki.

Ein djarvur, hugtakandi filmur, ið Philip Kaufman hevur leikstjórnað. Høvuðsleikararnir eru Daniel Day-Lewis, Lene Olin og Juliette Binoche.

Filmurin er 172 min. og í steðginum fæst okkurt forkunnugt.

Nýggj barnabók:

Mín fyrsta djórabók

Í bókabúðirnar er júst komin nýggj barnabók til tey smáu. Ritahøvundi og teknari er Edwina Riddell, sum nógv børn kenna frá bókini «100 tey fyrstu orðini».

Eins og fyrra bókina er henda bókina eisini í nógvum myndum, og tey smáu kunnu lættliga læra seg nøvnini á teimum einstøku djórnum og limunum á teimum.

Edwina Riddell hevur serlig evni til at geva tekninum sínum eitt skemtiligt flog, so at børnini fáa almiklan stuttleika burtur úr tekninum, samstundis sum tey læra seg nøvnini á djórnum og tað, sum tey fáast við. Jákup í Skemmuni hevur feroyskað bókina, sum forlagið Nýlendið hevur givið út.

«100 tey fyrstu orðini»

fekk so góða undirtøku, at hon varð prentað upp aftur, og «Mín fyrsta djórabók» er prentað í 1200 ein-

tøkum.

Hon fæst í bókabúðunum fyri 52 krónur.

